

Odense, den 8. marts 2005.

"Fonden for scleroseramte på Fyn, (Viggo Sørensens Fond)".

Scleroseramte fynboer kan ind imellem komme i betragtning til et kærkomment ferieleगत - et legat, der har eksisteret i mange år, så mange endda, at en ny generation af scleroseramte end ikke aner, hvornår og hvordan sådan en fond er kommet i stand, så i al respekt for det store arbejde, vi stadig kan nyde godt af, har vi som ægte "sporløs-rapportere" været på jagt efter historien.

"En fjer kan blive til 5 høns" - men en tændstik kan blive til mange tændstikker. Man skulle tro, det var sådan, Viggo Sørensen måtte have tænkt, da han fik den gode ide, sidst i 70-erne.

En gulnet avisartikel i fhv. amtskredsformand Frede Christensens gemmer kastede lys over sagen.

Med tilladelse fra - og tak til - Fyens Stiftstidende gengives hermed en artikel, skrevet af journalist Inge Holm Knudsen og bragt i Morgenposten søndag den 6. februar 1977.

Tændstikker blev til feriefond.

**Energisk odenseaner har brugt sit otium
til at skaffe næsten 100.000 kr.
til scleroseramte fynboer.**

**- "Der er ingen som helst grund til at bruge
de 72 muskler, der anvendes ved at være sur
og rynke panden".**

Og den opfattelse deler direktør Viggo Sørensen, Odense, som selv prøver at se det lyse ved tilværelsen. Han ved udmærket, at livet kan være besværligt, men synes på den anden side, at besværlighed er til for at overvindes, og det har han gjort i praksis, selv om han i virkeligheden ikke er ret begejstret for at tale om det.

Men andre fortæller om den utrolige energi og pligtopfyldenhed, han har lagt for dagen i en sag, der gennem længere tid har optaget ham stærkt: indsamling af et meget stort beløb til en feriefond for scleroseramte på Fyn. - **Ja, vel, siger han på direkte forespørgsel, når det ikke kan være andet, lad os så tale om det, for sagens skyld, ikke for personens.**

De skal på ferie.

Mens vi sidder i hans stue i hjemmet på Langelinie i Odense, bruger han hele tiden

ordet "man" i stedet for "jeg", fordi han er frygtelig bange for at fremhæve sin egen indsats, som i virkeligheden er temmelig svær at komme uden om, eftersom der er tale om et "one-man-show" af betragtelige dimensioner. Man kommer i hvert fald ikke sovende til et indsamlingsresultat, der omdannet til obligationskroner beløber sig til 97.000 kr. og som alene for renterne vil kunne skaffe en snes scleroseramte en dejlig ferierejse hvert år. Den første arrangeres i august måned og går til Harzen - det er planlagt allerede nu.

Sådan begyndte det.

Viggo Sørensens interesse for de scleroseramte stammer fra hans medlemskab af Rotary, som i mange år sammen med Falck-Zonen har sørget for transport af den fynske scleroseklubs medlemmer til månedlige klubaftner i lokaler på Ringe Fri- og Efterskole. Både som menig medlem og siden som formand for Rotarys samfundstjeneste lærte Viggo Sørensen at sætte pris på disse mennesker, der trods sygdommens hårde belastning altid mødte frem med et glad ansigt og en positiv indstilling til tilværelsen, og som aldrig ønskede medlidenhed, men gerne medmenneskelighed og hjælpsomhed.

Han kom virkelig til at holde af vennerne i scleroseklubben, og da han i begyndelsen af 1974 "stod af", som han selv udtrykker det, fra træ- og finerfirmaet Møller & Sørensen A/S, hans og kompagnonen Svend Møllers livsværk, der blev led i trælastfirmaet TRÆKO's kæde, fik han for alvor tid til at gøre noget ved sagen.

Vejbred som symbol.

Efterhånden opstod tanken om en feriefond til fordel for scleroseramte under Scleroseforeningens Amtskreds for Fyn. Fhv. stiftamtmand teaterchef Jacob Høirup, der i dag sidder som formand for fonden, påtog sig at sørge for udarbejdelsen af fundatsen og Viggo Sørensen gik i gang med det praktiske arbejde.

Han har altid elsket naturen og valgte derfor den smukke vejbred-plante som symbol for sin indsamling. Vejbred-motivet brugte han bl.a. på 36.000 stk. tændstikæsker, som blev samlet med 10 stk. i en pakke og den solgte han for 10 kr. til rotarianervenner og andre, der kunne overtales til at støtte den gode sag.

Forinden satte han sig i sin kontor-hule på første sal i villaen på Langelinie og forfattede et lille digt, der også blev trykt på tændstikæskerne:

**Vejbred nikker i sommervind.
Disse stikker varmer sclerose-sind.**

Under fire øjne.

Samtidig med tændstiksalget der kom i gang med støtte fra Provinsbanken, tog Viggo Sørensen, 70 år, på foredragsturne til 18 fynske Rotaryklubber, hvor han fortalte om den ubarmhjertige sygdom og dens følger, om sin kontakt med professor, dr. med. Jørgen Clausen, der forsker i sclerose sygdommen, og som har kunnet berette om lovende forskningsresultater, og om feriefonden, der skulle være en opmuntring for de syge. Og bagefter drog han øen rundt - naturligvis som altid for egen regning - og opsøgte Rotarymedlemmer og andre, som han talte med "*under fire øjne*". Det blev til i alt 197 personlige samtaler, og mange pæne bidrag, og ikke mindst et beløb på 10.000 kr. fra feriefonden gav nyt mod og lyst til at blive ved. Skuffelser var der naturligvis også ind imellem, men glæderne var i flertal, og Viggo Sørensen siger selv, at han traf prægtige mennesker, og at det var dejligt med denne

fornemmelse af stadig at kunne bruges til noget. De mange tusinde kroner blev efterhånden placeret fornuftigt i obligationer, og i dag, hvor indsamlingen er afsluttet, står der altså 97.000 kr., hvis renter i følge fundatsen **"efter bestyrelsens frie skøn anvendes til rejser for scleroseramte"** hvorimod **"kapitalen ingen sinde må formindskes"**. I fondens bestyrelse sidder foruden Jacob Høirup og Viggo Sørensen også formanden for Amtskredsen under Landsforeningen til bekæmpelse af dissemineret Sclerose depotindehaver Frede Christensen, Ferritslev og Helga Mortensen, Odense, der selv er scleroseramt. Viggo Sørensen hviler ikke på de laurbær, han ikke selv har ønsket, men som andre synes, han fortjener. Han siger uden blusel og med et stort smil, at det jo ville være herligt, hvis en eller anden gavmild sjæl ville runde beløbet op til 100.000 kr. Og for øvrigt er han allerede stærkt engageret i nye arrangementer, der skal foregå på Fyn i maj måned i forbindelse med scleroseforeningens 20 års fødselsdag. Der er altid brug for den, der har energi og vilje til at tage fat.

Børge Martin Jeppesen udgav i 1993 bogen RØDE FANER OG LISTE C - ET FUNKTIONÆRLIV. Børge Martin Jeppesen og Viggo Sørensen træffer hinanden i rotary-sammenhæng, og med tilladelse fra Børge Martin Jeppesen, refererer vi oplysninger fra et afsnit i bogen:

Om Viggo Sørensen omtrent grænseløse indsats for de scleroseramte skriver Børge Martin Jeppesen:

- Han ville næsten med vold og magt have, at Odense Venstre Rotary Klub skulle gøre alt tænkeligt og utænkeligt for disse mennesker. Men det var de ærede medlemmer aldeles ikke indstillet på. På et møde besteg han talerstolen og fortalte en undrende forsamling, at man manglede nogle mennesker til at køre scleroseramte fra Odense til de møder, foreningen afholdt for dem på Ringe Efterskole. Hvem melder sig? Ingen, lokalet var tavst. Han spillede ud: **"Jeg bliver stående her på talerstolen, til jeg har de mennesker med bil, jeg skal bruge"**. Der sad vi så og legede stilleleg, 40-50 voksne mennesker i ledende stillinger, holdt fast af en entusiastisk mandlig Florence Nightingale. **"Ja, ja,"** tøede Viggo Sørensen så op, **"så vil jeg spørge jer, hver især"**. Han tog fat fra en ende af. Hvis nogen ville lære noget om at finde på undskyldninger, så skulle de have været her. Det var utroligt, hvad man kunne finde på, om familie, om arbejde, om helbredet, om børnene, om ikke at kunne tåle at se de syge mennesker, selv medlemmer, der i kraft af deres stilling i samfundet skulle være så medmenneskelige, kravlede uden om. Sådant noget har jeg ikke været god til, så jeg hang på den, jeg havde ikke nogle dårlige undskyldninger, jeg havde simpelt hen ikke andre end min generthed, og den kunne man ikke bruge.

Og Børge Martin Jeppesen fortsætter:

- Viggo Sørensen fandt på det utroligste, han solgte tændstikker med egne rim klistret på - for en uforskammet, men velgørende pris, og han arrangerede det helt store folkedanserstævne på Egeskov. Vi sad til et møde med såvel dronningens hofdame som grevinden og dronningen skulle naturligvis kaste glans over festen og det gjorde hun, siddende på slottets trappe blandt andet godtfolk, og greven havde taget imod os og sagt: "Goddag og velkommen, Margrethe", og Viggo skulle have haft et ridderkors, men det fik han ikke. Han kørte rundt i en ottecyklindret Buick, var stokkonservativ, men mere socialt bevidst end mange ude på venstrefløjnen. Inden

han døde, nåede jeg da at sige Viggo tak, fordi han havde "tvunget" mig ud i det arbejde, som jeg fortsatte med efter at have forladt Rotary

Nu skriver vi år 2005, og Viggo Sørensen har for længst sørget for, at ansvaret for fonden er lagt i hænderne på en kompetent bestyrelse. I skrivende stund ser kendsgerningerne således ud:

Bestyrelsen er sammensat af 5 personer, som ved sidst indkaldte fondsbestyrelsesmøde den 24. marts 2004 består af amtskredsformand for scleroseforeningens Fyns Amtskreds John Boldreel Larsen (Amtskredsens bestyrelsesformand er "født" medlem) Inge Quist Jordhøj, (Scleroseramt), fhv. over-sygeplejerske Jutta Hansen, bilforhandler Verner Bjerring, Svendborg, og overlæge Jørgen Ewald. Disse 4 sidstnævnte personer har hver især en personlig suppleant. Ansøgningsfristen for tildeling af en legatportion er den 1.marts.

Viggo Sørensen startede fonden med en indsamlet kapital på kr. 97.000,-. Han ønskede sig, at nogle måtte supplere op, så den blev rundet op til kr. 100.000,- og han slår fast i fundatsen, at "kapitalen ingensinde må formindskes".

Vi må rose den tidligere amtskredsformand Frede Christensen for at have lært os at tage Viggo Sørensens udmeldinger alvorlig. Når Scleroseforeningens Fyns Amtskreds bestyrelse ind imellem får rådighed over midler, der "skal komme flest mulige scleroseramte fynboer til gode", falder valget gerne på at øge kapitalen i Viggo Sørensen Fonden, idet scleroseramte her har lige muligheder for at søge ferielegater og dermed bliver betænkt med midlerne. I dag er kapitalen øget til omkring 1.7 mill. og i år 2004 kunne bestyrelsen uddele ca. kr. 100.000,- i portioner af kr. 2.000,-. Af interviewet med Viggo Sørensen fra 1977 får man det indtryk, at Viggo Sørensen nok havde forestillet sig hele ferierejser, fuldt finansieret, måske for grupper af scleroseramte. I virkeligheden kom det til at foregå sådan, at Viggo Sørensen personligt stod ved busserne, der havde scleroseramte med på ferietur, og her uddelte han kuverter med "ekstra lommepege til det, der skulle gøre det lidt nemmere at være scleroseramt på ferie". Legatbestyrelserne har valgt hen over årene, i samme tempo som rejsetilbuddene er blevet stadig flere, at "modernisere" legattildelingerne, men tanken er stadig den samme, nemlig at legaterne er tænkt som kompensation for de ekstraomkostninger, der er for den scleroseramte, for at kunne deltage i ferier på lige fod med familie eller venner.

Birthe Rasmussen